

Papendrecht, 2 februari 2022

Geacht college en geachte raadsleden,

Als altijd betrokken maar nu vooral bezorgde burger wil ik graag even uw aandacht!

Ik woon inmiddels 25 jaar in Papendrecht en ben jaren werkzaam geweest bij de Bibliotheek, was tot voor kort voorzitter van de Culturele Raad en ik werk op de Volksuniversiteit.

Mijn interesse voor cultuur in breedste zin van het woord, zowel passief als actief beleefd, is derhalve groot en ik ben ervan overtuigd dat cultuur van groot belang is voor onze gemeente en alle inwoners. En daarin sta ik niet alleen! Cultuur verbindt mensen, houdt hen maatschappelijk betrokken, genereert economische bedrijvigheid en is mijns inziens een eerste levensbehoefte die bovendien zin geeft aan het leven, zeker in (deze) moeilijke tijden.

In al mijn vorige en actuele functies was ik regelmatig gesprekspartner van de gemeente over de instelling waar ik werkte. Daarbij bleek heel vaak de behuizing onderwerp van gesprek. Ook u kent ongetwijfeld de soms jarenlange gesprekkenreeksen over verbouwingen, verhuizingen naar andere nieuw te bouwen of reeds bestaande panden, tot brede samenwerkingsverbanden die ook in de huisvesting tot uitdrukking moesten komen. Denk aan de z.g. Kennismarkt waaraan veel vrijwillige bestuursleden lange tijd enthousiast meewerkten.

Na vele vergaderingen, inventarisaties, metingen, tekeningen, Excel sheets met doorrekeningen, gedetailleerde voorstellen van binnenhuisarchitecten en een keur aan kwartiermakers bleven alle betrokkenen helaas toch nog (weer) met lege handen achter!

Het is bekend dat er bezuinigd moet worden, daarvoor is nu een Cultuurplatform in het leven geroepen, waarin de gesubsidieerde culturele instellingen met elkaar moeten uitzoeken waarop bezuinigd kan worden. Voorwaarde is geworden dat dat gezocht moet worden in de diensten en activiteiten die zij uitvoeren, niet in de huisvesting.

De Jeugdtheaterschool, Excelsior, Oranje comité, Lichtjesfeest, Theater De Willem, St. Cultuureducatie, St. Huiskamer, Culturele Raad en Volksuniversiteit hebben verschillende doelgroepen en activiteiten, waardoor daarin- naar mijn idee- niet veel te besparen lijkt.

Probleem lijkt met name de huisvesting: dat blijft door allerlei oorzaken helaas een kwestie van 'aanmodderen en niet doorpakken'. Meestal gaat het om onvoldoende ruimte: de Volksuniversiteit huurt elders lokalen om (avond)lessen te verzorgen, een lezing georganiseerd door Culturele Raad moet soms klein gehouden worden omdat anders niet alle belangstellenden in de locatie passen of ze moeten uitwijken naar een commerciële partij (zoals het hotel) in Papendrecht.

Dat probleem leek opgelost te worden door het bouwen van de Kennismarkt, omdat zowel Excelsior, de Volksuniversiteit, maar ook bijvoorbeeld RTV Papendrecht nu in oude

gebouwen huizen, die niet langer onderhoudsvriendelijk, duurzaam of milieuvriendelijk zijn. Kortom die niet toekomstbestendig zijn.

Voor hen is er steeds het dilemma: Is het (nog) de moeite waard om in het gebouw te investeren, terwijl ze het geld veel liever uitgeven aan dienstverlening en activiteiten!? Voortslepende onzekerheid: Hoelang hebben ze nog voor iemand de begeerde grond bemachtigt om daar woningen op te bouwen? Niemand wil onnodig kosten maken 'op het sterfhuis' en zeker geen subsidiegeld van de gemeenschap verspillen!

Het plan de Bibliotheek uit de 'samenwerkingskring' te halen en naar het gemeentehuis te verhuizen is m.i. verrassend en doet alle discussie over de meerwaarde van samenwerken en samen-onder-een-dak teniet.

Mijn voorstel:

Waarom toch niet één keer echt doorpakken door ergens in Papendrecht een cultuurcentrum te bouwen waar **alle** gesubsidieerde culturele partijen onderdak vinden?!

- a. Maar dan wel groot genoeg voor iedereen, duurzaam gebouwd en gericht op de toekomst! Bezuinigen/ minder subsidiegeld gebruiken kan dan worden gerealiseerd in gedeeld toezicht, huisvestingskosten en gezamenlijk gebruik van verschillende faciliteiten als ICT-zaken, pantry, koffieautomaat, kopieerdienst, schoonmaak, beveiliging en verzekering om er maar een paar te noemen.
- b. Op één plek en samen versterken de organisaties elkaar, ze gaan op een natuurlijke wijze samenwerken en zullen meer bezoekers generen. Bezoekers worden wellicht verleid om deel te nemen aan activiteiten en er ontstaat een ontmoetingsplek, waar iets te doen valt, waar inwoners elkaar spreken, waar ze verhalen delen en zelf initiatieven kunnen ontplooien.
- c. En vooral: dat dan eindelijk het schaarse geld uit de Cultuurpot gaat naar de uitvoering van activiteiten i.p.v. aan stenen.

Ik durf eigenlijk wel te beweren dat er dan steeds **minder subsidie** nodig zal zijn. Het vraagt alleen om een gedegen toekomstvisie en een portie lef om daar uitvoering aan te geven!

Joke Boer